

# РЕШЕНИЕ

№ 3214

гр. София, 12.05.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков**

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска**

**Людмила Коева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **10901** по описа за **2021** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Н. Д. А., чрез адв.Б. Я., срещу Решение № 20176744 от 25.08.2021 г. по НАХД № 2870/2021 г. по описа на СРС, НО, 129-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-596 от 30.05.2019 г. издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което за извършени 17 на брой нарушения на чл.19, §1, ал.1, в частта „тясно свързани с тях лица”, предложение второ в частта „уведомяват компетентният орган”, б.”а”, във връзка с чл.19, §1, ал.2 и чл.19, §1, ал.3, във връзка с чл.19, §8 от Регламент № 596/2014г., на [фирма] е наложено административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 1000 лева на основание чл.23, ал.2, т.1, пред.1 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПМПЗФИ), за всяко едно от извършените нарушения.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество с доводи за неправилно приложение на закона, допуснати процесуални нарушения и явна несправедливост на

наложеното наказание.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, представлява се от адв.Я., който поддържа касационната жалба.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно призована, представлява се от юрк.Л., която счита жалбата за неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения развива в представени по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

В КФН е извършена проверка, в хода на която е предоставена информация от [фирма] и инвестиционен посредник(ИП) [фирма] с писма, вх.№09-06-110/10.09.2018 г. и № РГ-03-176-28/10.10.2018 г. От информацията е установено, че в периода от 02.01.2018 г. до 31.08.2018 г. [фирма] сключило 20 (двадесет) сделки с емисията акции от капитала на „Р. Пропърти Ф.“А. (емитент), както следва: сделка № 7982 за сумата от 226 000 лв.; сделка № RF2018081502 за сумата от 323 375 лв; сделка №20180817000000195 за сумата от 21 000 лв; сделка № №20180817000000196 за сумата от 21 000 лв; сделка №20180817000000197 за сумата от 21 000 лв; сделка №201817000000198 за сумата от 21 000 лв.; сделка №20180817000000199 за сумата от 21 000 лв.; сделка №20180817000000200 за сумата от 21 000 лв.; сделка №20180817000000201 за сумата от 21 000 лв.; сделка №20180817000000202 за сумата от 21 000 лв.; сделка №20180817000000203 за сумата от 21 000 лв.; №20180817000000204 за сумата от 21 000 лв.; №201817000000205 за сумата от 21 000 лв.; сделка№201817000000206 за сумата от 21 000 лв.; сделка №20180821000000096 за сумата от 848 400 лв.; сделка №18G22REIANODA001 за сумата от 846 300 лв.; сделка №18G22REIANODA002 за сумата от 273 000 лв; сделка № M2018083000000251 за сумата от 14 683,50 лв.; сделка №M2018083000000252 за сумата от 181 241,20 лв. След извършени справки в Търговския регистър и регистъра на Ю. при Агенция по вписванията е установено, че Н. Д. А. е член на Съвета на директорите на „Р. Пропърти Ф.“ А., ЕИК[ЕИК], като същевременно Н. Д. А. е управител и едноличен собственик на [фирма].

Срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № Р-06-1385 от 07.12.2018 г. за нарушение на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват компетентния орган“, б. „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във връзка с чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 г. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на представляващ нарушителя, а последният го подписал без възражения. Такива писмени възражения са били депозираны в тридневния срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното НП № Р-10-596 от 30.05.2019 г., с което за извършените 17 нарушения на чл. 19, § 1, ал. 1, в частта „тясно свързани с тях лица“, предложение второ в частта „уведомяват компетентния орган“, б. „а“, във връзка с чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, във връзка с чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 г., на

дружеството-жалбоподател е наложена административно наказание – „имуществена санкция” в размер на 1000 лева на основание чл.23, ал.2, т.1, пред.1 от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПМПЗФИ), за всяко едно от извършените нарушения.

Въз основа на така установената фактическа обстановка решаващият съд обосновава извод за законосъобразност на НП, като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

По отношение на компетентността на актосъставителите, СРС е приел, че са издадени от компетентни за това органи. Посочил е също, че съгласно разпоредбата на чл. 19, § 1, ал. 1, б. „а“ от Регламент № 596/2014, лицата с ръководни функции, както и тясно свързани с тях лица, уведомяват емитента и компетентния орган по отношение на емитентите, за всяка сделка, извършена за тяхна собствена сметка, свързана с акции или дългови инструменти на този емитент, или със свързаните с тях деривати или други финансови инструменти.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност.

Тези изводи се споделят от настоящия касационен състав, поради което намира за ненужно да ги повтаря – чл.221, ал.2, изр.2-ро от АПК.

Имуществената отговорност на [фирма] е ангажирана за неизпълнено правно задължение по чл.19, §1, ал.1, предл. 2, б. "а" във вр. с § 1, ал. 2 и, ал. 3 във вр. С чл.19, §8 от Регламент (ЕС) № 596/2014г., като на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 пред.1 от ЗПМПЗФИ му е наложена "имуществена санкция" в размер на 1 000 лева за извършени 17 нарушения на посочената разпоредба.

Съгласно разпоредбата на чл.3, §1, т.26, б.“г“, във връзка с чл.25, б.“а“ от Регламент (ЕС)№596/2014 г. на Европейския парламент и Съвета от 16.04.2014г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (Регламент 596/2014), тясно свързано лице е юридическо лице, което е член на управителния или надзорния орган на емитента, или което е учредено в полза на подобно лице.

По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че жалбоподателят [фирма], като лице тясно свързано с лица, които изпълняват ръководни функции в емитента „Р. Пропърти Ф.“ А., е било задължено при сключване на сделки, превишаващи законоустановения праг от 5, 000 евро в рамките на една календарна година, да уведоми писмено КФН за сключена на 14.08.2018 г. сделка № 7982 за 56 500 бр. акции на стойност 226 000 лева в срок от 3 работни дни, считано от нейното сключване т.е. най-късно до 17.08.2018 г., вкл., подавайки уведомление, съдържащо

предвидените в чл.19, §6 Регламент (ЕС) № 596/2014г., реквизити. С демонстрираното противоправно бездействие, касаторът не е изпълнил правното си задължение по чл.19, §1, ал.1, предл. 2, б. "а" във вр. с § 1, ал. 2 и, ал. 3 във вр. с чл.19, §8 от Регламент (ЕС) № 596/2014г. Регламентът е задължителен законодателен акт, издаван от Съвета на ЕС. Той трябва да се прилага в своята цялост във всички страни от ЕС, като за неговото прилагане не е необходима никаква процедура по признаване, изпълнение, ратификация и т.н., а нормите му имат директен пряк ефект във всички държави от ЕС.

По отношение на наложената "имуществена санкция" в размер от на по 1 000 лева за всяко нарушение, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл.23, ал.2, т. 1 от ЗППЗФИ за юридически лица и еднолични търговци при първо нарушение е относително определена в границата от 1 000 до 1 000 000 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е индивидуализирал същата в законоустановения минимум, поради което не съществува юридическа възможност за нейното намаляване /арг. От чл.27, ал.5 от ЗАНН, приложим по аналогия на закона/.

Липсват и основания за третиране на конкретните случаи като маловажни по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. по т.д. № 1/2007г. на ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл.28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Безспорно визираният нормативен регламент е относим и към неизпълнението на задълженията на юридическите лица и едноличните търговци към държавата и общините при осъществяване на дейността им по смисъла на чл.83 от ЗАНН, но преценката за неговото наличие е фактическа и се предопределя от спецификите на всеки отделен случай. Съгласно разпоредбата на чл.93, т.т от НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление /административно нарушение/ с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност /вредност/ в сравнение с обикновените случаи на престъпление /административно нарушение/ от съответния вид". В случая не би могло да се говори за липса или незначителност на вредните последици, тъй като посоченото нарушение е формално, на просто извършване и за довършването му не е необходимо настъпването на някакъв допълнителен съставомерен резултат. Не е налице и третата алтернатива от визираната дефинитивна норма, а именно "други смекчаващи обстоятелства", които да редуцират степента на обществена вредност на деянието, съпоставима с нарушенията от същия вид. В тази връзка, принципно вярно е, че за наличието на съставомерност по чл.19, §1, ал.1, предл. 2, б. "а" във вр. с § 1, ал. 2 и, ал. 3 във вр. с чл.19, §8 от Регламент (ЕС) № 596/2014г. не се изисква настъпването на вредни последици, извън изтичането на изискуемия срок за подаване на уведомлението до КФН, но в конкретния случай, посоченото неизпълнение е от естество да засегне сериозно легитимната цел по чл. 2 за предотвратяване и разкриване на пазарните злоупотреби с финансови инструменти. Ето защо, макар и формално по своята конструкция, неизпълнението на посоченото правно задължение не разкрива формална по степен обществена опасност, съпоставена с нарушенията от същия вид, отчитайки характера на засегнатите обществени отношения и обстоятелството, че по делото липсват фактически данни за неговото последващо изпълнение.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева.

Водим от горното, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20176744 от 25.08.2021 г. по НАХД № 2870/2021 г. по описа на СРС, НО, 129-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: